

RECHT *in de praktijk*

Echtscheiding

Indien het huwelijk duurzaam is ontworpen kunnen echtgenoten gezamenlijk of één van hun aan het Gerecht verzoeken om de echtscheiding uit te spreken. Echter, indien uit het huwelijk één of meer kinderen zijn geboren die nog minderjarig zijn, kan de echtscheiding op verzoek van één der echtgenoten niet worden uitgesproken tegen de wil van de andere echtgenoot, tenzij de echtgenoten tenminste drie jaren onafgebroken duurzaam gescheiden hebben geleefd. De termijn van drie jaren kan door de rechter worden ingekort, indien de andere echtgenoot zich heeft schuldig gemaakt aan wangedrag in zodanige mate dat van de andere echtgenoot, die het verzoek heeft gedaan, niet kan worden gevergd om het huwelijk te laten voortduren. Indien de rechter bij beschikking de echtscheiding tussen partijen uitspreekt, dan kan de partij die het hier niet mee eens is in hoger beroep gaan van voormelde beschikking. In het geval dat partijen berusten in de echtscheiding (hetgeen inhoudt dat beide partijen het eens zijn met de echtscheiding en dus niet in hoger beroep hiertegen gaan), dan gaat de beschikking in kracht van gewijsde. De echtscheiding komt echter daadwerkelijk tot stand door de inschrijving van de beschikking in de registers van de burgerlijke stand. Voormelde inschrijving dient te worden gedaan uiterlijk zes maanden na de dag waarop de beschikking in kracht van gewijsde is gegaan. Indien de inschrijving niet binnen de termijn van zes maanden is gedaan, dan verliest de beschikking haar kracht en vervalt de uitgesproken echtscheiding.

De rechtsgevolgen van de echtscheiding worden in beginsel ook door de rechter bepaald. Partijen kunnen echter van te voren middels een zogenaamd convenant (overeenkomst) de rechtsgevolgen van de echtscheiding regelen. Voormelde rechtsgevolgen houden onder andere in: (a) de scheiding en deling van de gemeenschappelijke boedel, (b) toewijzing van het ouderlijke gezag, (c) omgangsregeling met het minderjarige kind, (d) de hoogte van de bijdrage in het levensonderhoud van het minderjarige kind, (e) de hoogte van de bijdrage in het levensonderhoud van de ex-echtgenoot. De rechter stelt de hoogte van de bijdrage in het levensonderhoud van het minderjarige kind op grond van de behoefte van het minderjarige kind en de draagkracht van de vader en/of de moeder vast. Hetzelfde geldt voor de vaststelling van de hoogte van de bijdrage in het levensonderhoud van de ex-echtgenoot. In beginsel zijn de ouders van het minderjarige kind verplicht om in het levensonderhoud van het kind bij te dragen totdat het kind de leeftijd van 21 jaar heeft bereikt. Een verplichting van de ex-echtgenoot om aan de andere ex-echtgenoot uit hoofde van de echtscheiding levensonderhoud te verschaffen eindigt wanneer deze opnieuw in het huwelijk treedt dan wel is gaan samenleven met een ander als waren zij gehuwd.

De ex-echtgenoot heeft ook recht op verdeling van het gedurende het huwelijk opgebouwde ouderdomspensioen. Indien partijen op huwelijkse voorwaarden zijn gehuwd en de

aanspraak van de ex-echtgenoot op verdeling van het ouderdomspensioen niet uitdrukkelijk in de huwelijkse voorwaarden is uitgesloten, dan heeft de ex-echtgenoot die op huwelijkse voorwaarden is gehuwd in beginsel ook recht op de verdeling van het gedurende het huwelijk opgebouwde ouderdomspensioen.

Lisanne Asjes en Quincy Carrega zijn verbonden aan het advocatenkantoor Asjes | Carrega,
Tel: 462 3089.